

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Non aliunde, nisi ab Adamo prouenire etiam reliquas vitæ huius
calamitates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

jugum super filios Adam, à die exitus de ventre matris eorum, usque in diem sepultura; cum enim sacris litteris eruditus non esset, ignorabat originale peccatum.

Malè autem etiam Pythagoras, & ex eo Origenes peccata, quæ anima antè, quàm corpori coniungeretur, in calo commiffisset, mortis & ærurnarum hominis causam esse censuerunt. Quare mox loc. cit. D. Augustinus de Hortensio, & alijs paulò altiùs ascendentibus subiecit: *Qui nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore, pœnarum luendarum causa malos esse dixerunt, aliquid vidisse videntur; ut verum sit illud, quod est apud Aristotelem: simili nos affectos esse supplicio, atq. eos, qui quondam, cùm in pradonũ Hetruscorum manus incidissent; crudelitate excogitata necabantur; quorum corpora viua cum mortuis, aduersa aduersis accommodata, quàm aptissimè colligabantur: sic nostros animos cum corporibus copulatos, ut viuos cum mortuis esse conjunctos.* Aliud nos fides, aliud sacrae historiae docent, nimirum primi parentis nostri delictum, causam esse & mortis, & omnium ærurnarum, quas posterì Adæ patiuntur. Vnde intelligitur, quàm magnum & detestabile malum sit peccatum. Nam illud hominem non solùm è Paradisi possessione ejecit, sed etiam è felicissimo illo optabilissimoque statu incorruptibilitatis præcipitatum, arborisque vitæ beneficio donoq; priuatum, tot morbis, tot calamitatibus, tot doloribus, mortique & præsentis, & futuræ subiecit. Vnicum Adami peccatum, vnica inobedientia, vnicus vetiti pomi esus in causa fuit, vt tot hominum milliones, frigora, æstus, famem, paupertatem, calamitatem, corporis morbos, animi ægritudines, necesse acerbissimas pati cogerentur: vt tam multi paruuli, alio nullo, quàm originali peccato inquinati, præter adultorum innumeram multitudinem, damnarentur: vt ipse Dei Filius ad illud expiandum ex immortalis mortalis fieri, immanes cruciatus pati, ac denique mori debuerit. Vnde meritò quisque apud se illa ratiocinatione vtì potest: *Si in viridi ligno hac faciunt, in arido quid fiet?* Atque Luc. 23. 32. hinc rursus, quoties illum voluptas ad peccatum sollicitat, dicere: *Nonnè hanc ærurnabilem vitam sentio satis, & dolco, & detestor? Nonnè satis est, in eam, propter delictum patris mei Adæ, incidisse? An etiam iam vltro me conijciam in æternas calamitates?*

IV.

S Augustin.
lib. 22. de ci-
uit. cap. 21.

tates? Ego tantillo pretio mortem, & aeternum poenitere non emo.

Ex quibus origo nostrorum morborum ceterorumque malorum docet nos non solum à peccatis attentius cauere, sed etiam diuinam bonitatem agnoscere, & laudare, non accusare, ut quae nouerit, etiam de malis bona procurare. Nam ex ipsis peccati malis discimus peccata fugere, & ad illam vitam aspirare, in qua mala nulla aderunt, nulla aberunt bona. Itaque quia spei nostrae gaudium propter Dei laudem non est tacendum, & de intimis ardentis sancti amoris medullis dictum est: Domine dilexi decorem domus tuae: (ait S. Augustinus) de donis eius, quae in hac erumnesissima vita bonis malisque largitur, ipso adiuuante conijciamus, ut possumus, quantum sit illud, quod nondum experti utique, digne eloqui non ualeamus. Omitto enim, quando fecit hominem rectum: omitto vitam illam duorum conjugum in Paradisi fecunditate felicem, quando tam breuis fuit, ut ad nascentium sensum nec ipsa peruenerit: in hac, quam nonimus, in qua adhuc sumus, cuius tentationes, immò quam totam tentationem, quam diu in ea sumus, quantumlibet proficiamus, perpeti non desinimus, quae sint iudicia circa genus humanum bonitatis Dei, quis poterit explicare?

V.

Idem lib. 22.
de ciuit. c. 22.

Nam, quod ad primam originem pertinet, omnium mortalium progeniem fuisse damnatam, haec ipsa vita, si vita dicenda est, tot, & tantis malis plena, testatur. Quid enim aliud indicat horrenda quadam profunditas ignorantiae, ex qua omnis error existit, qui omnes filios Adam, tenebroso quodam sinu suscipit, ut homo ab illo liberari, sine labore, dolore, timore non possit? Quid amor ipse tot rerum vanarum atque noxiarum, & ex hoc mordaces cura, perturbationes, mœroros, insana gaudia, discordia, litas, bella, insidia, iracundia, inimicitia, fallacia, adulatio, furtum, rapina, perfidia, superbia, ambitio, inuidentia, homicidia, parricidia, crudelitas, saeuitia, nequitia, luxuria, petulantia, impudentia, impudicitia, fornicationes, adulteria, incesta, & contra naturam utriusque sexus, tot supra, atque immunditia, quas turpe etiam est dicere, sacrilegia, haereses, blasphemia, periuria, oppressiones innocentium, calumnia, circumventiones, prauaricationes, falsa testimonia, iniqua iudicia, violentia, latrocinia, & quidquid talium malorum in mentem non uenit, & tamen de vita ista hominum non recedit? Verùm haec hominum sunt malorum, ab illa tamen erroris, & peruersi amoris